

Besättaren o brodern hade tin en jul någon gång på 70 talet gjort en halmgubbe. de hade satt ett viltkälskuvud, på vilket de målat ansikte, tin kuvud och sedan klätt dem med sina vardagskläder. Sen gick de tin en gård och satte honom åt sida grenske över en "läga" en smal dörr som ledde in i gården mellan två gavlur. När ungdomen, som var borta, kom hem på natten blev de så rädda att de gick och väckte grannarna innan de våga sig in. Den gubben vandra sen hela julen från gård tin gård. När så julen var slut så mötte brodern en person som gick klädd i deras vardagskläder. En gång när där kom julpojken tin deras hem var den en som hade vänt påsen med uller utåt och köp på alla fyra och skulle föreställa björn, han ledde i ett band av en som hade en käpp i handen med vilken han slog björnen i baken aut då o då när han skulle flytta på sig. Vid samma tinfälle var där

en som gick med handel. Några hade pappersmaskar
för ansiktet andra var svärtade. I flästa par var de
många i flock. När de gick så sköts det med revolverar
som laddats med krut. När de laddade stoppades krut
förs hårt i pipan sen ytterst pappas som de först tugga-
de i munnen för att det skulle bli putsligt, annars kunn-
de det ättas eld på halmtaken. En jul omkring 1861
hände en olycka i Kävlinge vid skjutning, en landtbl.
kom ut på trappan vid det en som från granngården
sköt skottet av i gårdens och läppademannen så han segna-
de och dog. När det tog så hårt var där stoppat
bruk för i stället för papper ibland tog de bruk från
väggarna o stoppa i. En finken som är hos berättaren talade om
att i hennes hemort där sköt de med långböser de laddades med
krut men när de sköt vältes piporna i brunnen så small
det bätra. En jul hon hade varit ute och åkt mötte de en
hel flock vitklädda, hästarna blev så rädda att de när skemat.